

(Kort bemærkning).

Tórbjörn Jacobsen (TF):

Det var således, at ministeren sagde, at hun var enig i meget af det, der blev fremført i bemærkningerne til beslutningsforslaget, men som tiden gik og vi kom længere ind i talen, blev det en længere forsvarstale for de forhold, som de grønlandske fanger har ude i Herstedvester.

Jeg kunne tænke mig at spørge, hvorfor man ikke fra dansk side for lang tid siden har tilvejebragt de faciliteter, der kunne have gjort det muligt for de grønlandske fanger at afsone deres straf i Grønland.

Jeg har selv haft nogle forespørgsler her i Tinget til justitsministeren om, hvad årsagen var til, at færøske fanger ikke havde de samme forhold som danske fanger, særlig efter at både statsministeren og justitsministeren flere gange har fremført den påstand her i Tinget, at det drejer sig om tre ligestillede dele af riget, Grønland, Færøerne og Danmark. Der fik jeg at vide, at det var økonomiske årsager, der gjorde, at fangerne i de respektive lande ikke havde samme forhold. Er det det samme, der gør sig gældende i det her tilfælde?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Tórbjörn Jacobsen, at her er det jo først og fremmest, synes jeg, det meget saglige hensyn, at der nu har siddet nogle meget kompetente mennesker og arbejdet på en kæmpe-mæssig betænkning om en reform af det grønlandske retsvæsen, og de er lige på trapperne med den betænkning, som bl.a. indeholder en stillingtagen til denne her problemstilling. Der synes jeg, at det mest saglige er, at man afventer betænkningen og ser på, hvilke løsningsmodeller der er mulige, og drøfter det i samråd med Grønland og grønlandske politikere.

Jeg må sige til hr. Tórbjörn Jacobsen – jeg håber også, at det skinnede igennem i min tale, det var i hvert fald det, der var meningen – at der er ingen her, der siger, at forholdene er de mest ideelle eller optimale. Det er ikke en særlig god situation, at vi har personer, der sidder og afsoner så langt væk fra deres familie og meget langt væk fra den kultur, de er vant til, men der er ikke noget alternativ for øjeblikket.

Alternativet skulle være, at de skulle sendes til Grønland og gå frit omkring, eller hvad man nu havde forestillet sig, og det er efter min mening ikke noget sagligt alternativ at bringe på banen.

Vi bliver nødt til at finde nogle løsninger på de problemer, som også beslutningsforslaget omtaler, og det mener jeg altså at vi gør sagligt bedst ved at afvente betænkningen og herefter diskutere og træffe beslutning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Ministeren sagde i et svar for lidt siden til hr. Lars-Emil Johansen, at ministeren ville være villig til under udvalgsarbejdet at få afdækket, hvilke forskellige behandlingsformer der bliver brugt andre steder end i Herstedvester i forhold til grønlandske indsatte, og det er jo sådan set udmærket.

Men jeg ville godt gå et skridt videre og spørge, om regeringen ikke, når nu den har den opfattelse, at man vil afvente Den Grønlandske Retsvæsenkommissions betænkning, så på kortere sigt, inden man når til noget, der kan være langt bedre end det, vi har nu, vil være med til at iværksætte yderligere behandlingstilbud – det skulle være i forhold til de problemer i form af alkohol- og hashmisbrug, der er blandt de grønlandske indsatte, og som må være et kæmpe problem for dem – i stedet for blot at være med til at afdække forskellige nyere behandlingstilbud.

Vi ved jo, at f.eks. Kongens Ø og andre fængsler her i Danmark kan være med til at give gode behandlingstilbud. Var det ikke der, man skulle sætte ind på kort sigt, indtil Retsvæsenkommissionens rapport kommer på gaden og har været i høring og regeringen og det grønlandske hjemmestyre er kommet på banen?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jo, men min pointe var rent faktisk, at der i dag bliver givet en bred vifte af tilbud til de indsatte i Anstalten ved Herstedvester.

Derfor synes jeg, at udgangspunktet for diskussionen må være, at man i Retsudvalget bliver gjort bekendt med, hvad de forskellige behandlingstilbud er, og hvordan de bliver benyttet, og hvordan de bliver modtaget, frem for allerede nu at tage en diskussion om, at det sikkert ikke er godt nok.

Jeg er ret overbevist om, at Anstalten ved Herstedvester, der jo målretter sig mod helt særlige grupper af personer, der har begået kriminalitet, nok har foretaget en meget nøje afvejning af, hvilke behandlingstilbud der vil være mest virkningsfulde i forhold til de sociale og